

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
7 päivänä marraskuuta 1995 *

Asiassa T-168/95 R,

Eridania Zuccherifici Nazionali SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Genova (Italia),

ISI — Industria Saccarifera Italiana Agroindustriale SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Padova (Italia),

Sadam Zuccherifici (Divisione della S.E.C.I. — Società Esercizi Commerciali Industriali SpA), italialainen yhtiö, kotipaikka Bologna (Italia),

Sadam Castiglione SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Bologna,

Sadam Abruzzo SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Bologna,

Zuccherificio del Molise SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Termoli (Italia),

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

S.F.I.R. — Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Cesena (Italia),

Ponteco Zuccheri SpA, italialainen yhtiö, kotipaikka Pontelagoscuro (Italia),

edustajinaan solicitor Bernard O'Connor ja asianajajat Ivano Vigliotti ja Paolo Crocetta, Genova, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arsène Krons-
hagen, 12 Boulevard de la Foire,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Jan-Peter Hix ja Marco-Umberto Moricca, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja Bruno Eynard,

vastaajina,

jossa vaaditaan valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varas-
tointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta
markkinointivuodeksi 1995/1996 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1534/95 (EYVL L 148, s. 11) 1 artiklan f kohdan täytäntöön-
panon lykkäämistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO- ISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Yhteisön oikeussäännöt ja riidan perustana olevat tosiseikat

- 1 Käsiteltävänä oleva välitoimimenettely liittyy neuvoston asetukseen, jolla vahvistetaan sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4, muutettuna, jäljempänä perusasetus) säädetty interventiohintaa. Kantajina olevat sokerinvalmistajat vaativat tämän asetuksen erään säännöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, koska säännös vaikuttaa haitallisesti perusasetuksen mukaisesti kantajien jalostamien juurikkaiden hintoihin.
- 2 Perusasetuksen 24 artiklassa vahvistetaan jokaiselle tuotantoalueelle (jotka ovat pääosin vastaavia kuin jäsenvaltioiden alueet) kullekin markkinointivuodelle A-peruskiintiö ja B-peruskiintiö. Jäsenvaltiot jakavat A- ja B-peruskiintiöt yrityksille A- ja B-kiintiöinä.
- 3 Yhteisössä markkinoidulle A-kiintiön perusteella tuotetulle sokerille (A-sokeri) ja B-kiintiön perusteella tuotetulle sokerille (B-sokeri) myönnetään interventiojärjestelmään perustuva hinta- ja menekkitakuu (ks. perusasetuksen 9 artikla). Neuvosto

vahvistaa vuosittain perusasetuksen 3 artiklan mukaisesti interventioelinten käytämät hinnat.

- 4 Valkoisen sokerin hinnat eivät ole samat koko yhteisön alueella. Edellä mainitun 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan ”interventiohintaa” muille kuin alijäämäalueille ja ”johdettu interventiohintaa” kullekin alijäämäalueelle. Perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti nämä eri hinnat määräytyvät sen alueen perusteella, jossa sokeri ostohetkellä on. Johdetut interventiohinnat vahvistetaan järjestelmällisesti interventiohintoja korkeammiksi. Näin pyritään edistämään sitä, että muiden alueiden valmistajat tekevät hankintoja alijäämäalueilta siten, että kahden interventiohinnan välisen erotuksen tarkoituksena on kattaa kokonaan tai osittain ylimääräiset kuljetuskustannukset.
- 5 Perusasetuksessa säädetään myös hintajärjestelmästä, jota sovelletaan (A- tai B-) juurikkaista (ks. perusasetuksen 5 artiklan 4 kohta) A-sokeriksi tai B-sokeriksi jalostettuun sokeriin. Vähimmäishinnat, jotka sokerinvalmistajien on maksettava juurikkaiden tuottajille vaihtelevat 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sen alueen perusteella, jolla ne on tuotettu. Perusasetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti niillä alueilla, joille on vahvistettu valkoisen sokerin johdettu interventiohintaa, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintoja korotetaan määrällä, joka on kyseisen alueen johdetun interventiohinnan ja interventiohinnan välinen erotus kerrottuna kertoimella 1,30. Juurikasostoista tehtävien sopimusten ja alakohtaisten sopimusten kehysäännöksistä 20 päivänä helmikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 206/68 (EYVL L 47, s. 1) 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisten ennakkomaksujen ja juurikkaan ostohinnan suorittamisen määräajat vahvistetaan periaatteessa juurikkaan myyjien ja sokerinvalmistajien välisillä toimitussopimuksilla. Saman artiklan 2 kohdassa säädetään, että näiden määräaikojen on oltava sokerin markkinointivuonna 1967/1968 voimassa olleita määräaikoja, mutta tästä määräyksestä voidaan poiketa alakohtaisella sopimuksella.

- 6 Vahvistaessaan vuotuisia interventiohintoja neuvosto luokitteli Italian markkinointivuoteen 1994/1995 asti yhteisön alijäämäalueeksi ja se määrätti tämän vuoksi tällä alueella sovellettavat johdetut interventiohinnat. Niiden vaikutusten takia, joita tällä käytännöllä oli Italiassa tuotettujen juurikkaiden vähimmäishintoihin, Italian viranomaiset ja sokeriteollisuus vaativat vuodesta 1990 lähtien useaan otteeseen järjestelmän lakkauttamista, koska Italiasta oli niiden mukaan tulossa ylituotantoalue.
- 7 Neuvosto määrätti 29.6.1995 valkoisen sokerin interventiohinnat ja johdetut interventiohinnat markkinointivuodeksi 1995/1996. Tiettyjen sokerialan hintojen sekä juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1995/1996 annetun asetuksen (EY) N:o 1533/95 (EYVL L 148, s. 9) 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti interventiohinnaksi vahvistettiin 63,19 ecua 100 kilogrammalta. Valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1995/1996 annetun asetuksen (EY) N:o 1534/95 (EYVL L 148, s. 11, jäljempänä asetus N:o 1534/95) 1 artiklan f kohdan mukaisesti Italialle vahvistettiin johdetuksi interventiohinnaksi 65,53 ecua 100 kilogrammalta.
- 8 Asetuksen N:o 1534/95 kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että ”hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä Italian — — tuotantoalueilla”.

Asian käsittelyn vaiheet

- 9 Kantajat, joiden kotipaikka on Italiassa ja joille on myönnetty suuri osa niistä A- ja B-kiintiöistä, jotka vastaavat Italialle myönnettyjä peruskiintiöitä, ovat nostaneet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 5.9.1995 jättämällään hakemuksella EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla kanteen, jossa tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan asetus N:o 1534/95, tai ainakin sen

1 artikla, ja tarpeen vaatiessa kaikki tätä asetusta edeltävät tai seuraavat tai joka tapauksessa tähän asetukseen liittyvät säädökset, mukaan luettuna perusasetus, tai ainakin perusasetuksen 3, 5 ja 6 artikla ja kaikki tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi annetut säännökset.

- 10 Kantajat ovat samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaimoon jättämälläan erillisellä asiakirjalla tehneet EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan perusteella nyt käsiteltävänä olevan hakemuksen asetuksen N:o 1534/95 tai ainakin tämän asetuksen 1 artiklan f kohdan ja tarvittaessa kaikkien tätä asetusta edeltävien, sitä seuraavien tai joka tapauksessa siihen liittyvien säädösten täytäntöönpanon lykkäämiseksi.
- 11 Neuvosto on esittänyt 25.9.1995 huomautuksensa käsiteltävänä olevasta välitoimia koskevasta hakemuksesta. Asianosaisten suulliset huomautukset on kuultu 10.10.1995.

Oikeudelliset seikat

Oikeudenkäynnin kohde

- 12 Kantajat ovat täsmentäneet niille suullisen käsittelyn yhteydessä esitetyn kysymyksen johdosta, että käsiteltävänä olevassa hakemuksessa vaaditaan asetuksen N:o 1534/95 1 artiklan f kohdan täytäntöönpanon lykkäämistä.

Välitoimea koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottaminen ja perusteltavuus

- 13 EY:n perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn

neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) ja 7 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29), mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voi määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

- 14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että hakemus täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Saman artiklan 2 kohdassa säädetään, että perustamis-sopimuksen 185 ja 186 artiklassa säädettyjä välitoimia koskeissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Pyydetyillä toimenpiteillä on oltava väliaikainen luonne siten, että ne eivät vaikuta pääasian ratkaisuun (ks. asia T-395/94 R, Atlantic Container ym. v. komissio, presidentin määräys 10.3.1995, Kok. 1995, s. II-595, 27 kohta).

Asianosaisten perustelut

— Tutkittavaksi ottaminen

- 15 Neuvosto katsoo edellä mainitun 104 artiklan 1 kohdan ja oikeuskäytännön perusteella (asia 82/87 R, Autexpo v. komissio, presidentin määräys 8.5.1987, Kok. 1987, s. 2131, 15 kohta; asia 376/87 R, Distrivet v. neuvosto, presidentin määräys 27.1.1988, Kok. 1988, s. 209; asia 160/88 R, Fedesa ym. v. neuvosto, presidentin määräys 13.7.1988, Kok. 1988, s. 4121, 22 kohta; asia T-6/95 R, Cantine dei colli Berici v. komissio, presidentin määräys 15.3.1995, Kok. 1995, s. II-647, 26 kohta), että käsiteltävänä oleva hakemus on jätettävä tutkimatta, sillä perusteella, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, koska kanteen kohteena oleva säädös ei koske kantajia erikseen.

- 6 Neuvoston mukaan, jotta määrätyn säädöksen voidaan katsoa koskevan taloudellisia toimijoita erikseen, säädöksellä on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, joka erottaa toimijat kaikista muista ja yksilöine samalla tavalla kuin sen, jolle säädös on osoitettu (asia T-183/94, *Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto* ym. v. komissio, määräys 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1941, 49 kohta; asia 25/62, *Plaumann v. komissio*, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197 ja erityisesti s. 223; asia C-309/89, *Codorniu v. neuvosto*, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 18 kohta). Asetuksen N:o 1534/95 1 artiklan f kohta koskee kuitenkin kaikkia Italian juurikkaantuottajia ja sokerinvalmistajia. Neuvosto väittää, että säädös koskee kantajia vain sillä objektiivisella perusteella, että ne ovat sokerinvalmistajia, samalla tavalla kuin säädös koskee kaikkia Italian sokerinvalmistajia. Säädetäessä tätä säännöstä kantajien tilannetta ei ole erityisesti otettu huomioon. Säännös perustuu päinvastoin toteamukseen, jonka mukaan hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä kyseisellä alueella.
- 17 Tätä näkemystä ei neuvoston mukaan voida asettaa kyseenalaiseksi sillä perusteella, että kantajille on myönnetty tuotantokiintiö. Lisäksi niiden toimijoiden, joille on myönnetty tuotantokiintiö, lukumäärää ei ole rajoitettu, ottaen huomioon, että perusasetuksen 25 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan on mahdollista myöntää kiintiöitä uusille tuottajille.
- 18 Kantajat väittävät pääasian kanteessa, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi. Kantajien mukaan yhteisöjen tuomioistuimien on todennut, että sellaisilla kantajilla, joita asia koskee suoraan sillä perusteella, että ne kuuluvat taloudellisten toimijoiden rajoitettuun, yksilöitävissä olevaan joukkoon, jota kyseinen säädös koskee erityisesti, on oikeus nostaa kanne vaikka kyseessä olisi asetus (asia 11/82, *Piraiki-Patraiki* ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207; asia C-152/88, *Sofrimport v. komissio*, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477). Käsiteltävänä olevassa asiassa kanteen kohteena oleva säädös koskee kantajia erikseen, koska ne ovat italialaisia sokerinvalmistajia ja niille on myönnetty tuotantokiintiö markkinointivuodeksi 1995/1996. Vain näillä toimijoilla, joille on myönnetty kiintiö, on oikeus toimittaa sokeria interventioelimille interventiohintaan. Tämän hinnan vahvistaminen on nimenomaan riidan kohteena.

— *Fumus boni juris*

- 19 Kantajat vetoavat pääasian kanteen tueksi esittämiinsä perusteisiin näyttääkseen toteen, että niiden väitteet ovat ilmeisen perusteltuja. Ne vetoavat ensinnäkin perusasetuksen rikkomiseen, harkintavallan väärinkäyttöön, oikeus- ja tosiseikkojen virheelliseen arviointiin, päätösten ja niiden antamisedellytysten välisen johdonmukaisuuden periaatteen rikkomiseen ja asian puutteelliseen selvittämiseen. Näiden perusteella kantajat väittävät, että neuvosto on todennut virheellisesti, että hankintatilanteesta ennakoitaan alijäämäistä Italiassa (ks. tämän määräyksen 8 kohta). Yhteisön toimielinten yksiköiden ja Italian viranomaisen toimittamien tietojen perusteella Italiassa on ollut ylituotantoa markkinointivuosina 1992/1993 ja 1993/1994. Alustavat luvut markkinointivuodelle 1994/1995 osoittavat, että Italiassa on ollut ylituotantoa myös tuona markkinointivuotena. Kantajat ovat lisänneet suullisessa käsittelyssä, että tämä arvio on äskettäin vahvistettu lopullisilla luvuilla. Näiden aikaisempien vuosien perusteella voidaan odottaa, että markkinointivuodesta 1995/1996 tulee vastaavanlainen. Koska neuvosto ei ole riittävästi perustellut päinvastaisia johtopäätöksiään, se on myös rikkonut EY:n perustamissopimuksen 190 artiklaa.
- 20 Kantajat vetoavat muissa kanneperusteissaan siihen, että EY:n perustamissopimuksen 40, 30 ja 34 artiklaa on rikottu. Perustamissopimuksen 40 artiklan rikkomisen osalta kantajat väittävät, että koska niiden on ollut pakko ostaa raaka-aineet korkeampaan vähimmäishintaan kuin muissa ylituotantoalueina pidetyissä jäsenvaltioissa sijaitsevien valmistajien, kantajia on syrjitty yhteisön oikeuden vastaisesti niiden myydessä Italiassa (vaikka mainitut kilpailijat vastaavat ylimääräisistä kuljetuskustannuksista, nämä kulut ovat pienemmät kuin kahden vähimmäishinnan välinen erotus), niiden viedessä muihin jäsenvaltioihin (tämän vuoksi vienti muihin jäsenvaltioihin on käytännössä mahdotonta) ja niiden viedessä kolmansiin maihin (vientitukea ei makseta johdetun interventiohinnan vaan interventiohinnan perusteella). Kantajien suullisessa käsittelyssä esittämien selvitysten perusteella tämä syrjivä kohtelu vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikka Italialle määritetty interventiohintaa on korkeampi kuin naapurimaissa, koska nämä hinnat eivät kantajien mukaan vastaa markkinahintoja. Kaikki nämä vaikutukset ovat kantajien mukaan perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklassa tarkoitetun tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaisia.

- 21 Neuvosto vastaa ensiksi esitettyihin kanneperusteisiin, että se on oikeutetusti arvioinut, että rakenteellista alijäämäisyyttä on uudestaan markkinointivuonna 1995/1996, kun otetaan huomioon tämäntyyppinen alijäämä Italiassa kantajien esiintuomia kahta markkinointivuotta (1992/1993 ja 1993/1994) edeltäneenä vuosikymmenenä; jos kantajien väitteet katsotaan toteen näytetyiksi, näinä kahtena markkinointivuotena on ollut lievää ylituotantoa. Joka tapauksessa neuvostolla on laaja harkintavalta arvioida niitä lukuisia tietoja, jotka on otettava huomioon vuotuisia interventiohintoja vahvistettaessa. Tämän toimivallan oikeudellinen valvonta rajoittuu sen selvittämiseen, liittyykö arviointiin selvä virhe tai harkintavallan väärinkäyttö, tai onko kyseinen viranomaisen selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajat (asia 138/79, *Roquette frères v. neuvosto*, tuomio 29.10.1980, Kok. 1980, s. 3333, 25 kohta). Edellä mainittujen tietojen perusteella ei voida todeta tällaisia virheitä. Kantajien väittämän perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomisen osalta neuvosto toteaa, että koska asetukset, joissa vahvistetaan interventiohinnat, annetaan monimutkaisten taloudellisten tosiasioiden perusteella, niitä on pidettävä riittävästi perusteltuina, koska näissä asetuksissa kuvataan se tilanne, jonka perusteella ne on annettu ja ne yleiset tavoitteet, jotka niillä on tarkoitus saavuttaa (ks. asia 5/67, *Beus*, tuomio 13.3.1968, Kok. 1968, s. 125, 243; yhdistetyt asiat T-466/93, T-469/93, T-473/93, T-474/93 ja T-477/93, *O'Dwyer ym. v. neuvosto*, tuomio 13.7.1995, Kok. 1995, s. II-2101, 67 kohta). Lisäksi asetuksessa N:o 1534/95 mainitaan perusasetus ja siten kaikki perusasetuksessa määritetyt, kyseistä alaa koskevat tavoitteet, ja asetuksen N:o 1534/95 kolmannessa perustelukappaleessa selostetaan ne perusteet, joiden vuoksi johdettujen interventiohintojen vahvistaminen on oikeutettua ja täsmennetään, että alijäämäinen hankintatilanne on ennustettavissa.
- 22 Neuvosto katsoo lisäksi, että kanteen kohteena olevaan säädökseen ei sisälly perustamissopimuksen 40 artiklan kanssa ristiriidassa olevaa syrjivää kohtelua, koska asetuksessa säädetyt eri järjestelmät perustuvat objektiivisiin edellytyksiin eli jokseenkin täydelliseen sokerin hankintatarpeisiin vastaamiseen yhteisön eri alueilla. Koska italialaisiin valmistajiin soveltuva johdettu interventiohintaa on joka tapauksessa korkeampi kuin muilla kuin alijäämäalueilla sijaitseviin valmistajiin sovellettava interventiohintaa, näiden kahden valmistajien ryhmän jalostuksesta saama kate on ecuina ilmaistuina sama raaka-aineen vähimmäishintojen erotuksesta huolimatta. Lisäksi, koska liiran arvo on alentunut suhteessa ecuun, valkoisen sokerin hintajärjestelmässä määritetty hinta on noussut 1.7.1994 lukien 22,7 prosenttia,

ilman että muiden tuotantotekijöiden kustannukset, jotka valmistajat myös maksavat liiroina, olisivat nousseet vastaavasti. Neuvosto toteaa Italian sokerinvalmistajiin sovelletusta käytännöstä niiden viedessä kolmansiin maihin, että korvaukseksi siitä haitasta, jota valmistajat väittävät kärsivänsä tämän vuoksi, niille asetettu maksu on suhteellisesti alhaisempi kuin niiden muissa maissa toimivien kilpailijoiden maksama hinta, johon sovelletaan interventiohintaa. Neuvosto tekee tästä sen johtopäätöksen, että vaikka syrjivä kohtelu näytettäisiin toteen, se on täysin merkityksetöntä. Lopuksi neuvosto toteaa vastauksena perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklan rikkomista koskevaan väitteeseen, ettei johdetun interventiohinnan soveltaminen Italiassa valmistettuun sokeriin estä tämän tuotteen vientiä muihin jäsenvaltioihin. Italiassa valmistettuun A-sokeriin ja B-sokeriin sovelletaan yhä johdettua interventiohintaa sekä silloin kun niitä myydään Italian markkinoilla että silloin, kun niitä viedään muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin.

— Kiireellisyys

- 23 Kantajat väittävät, että ilman kanteen kohteena olevien säännösten täytäntöönpanon lykkäämistä kantajat voivat kärsiä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Kanteen kohteena olevan säännöksen soveltamisesta aiheutunut juurikkaiden hinnankorotus oli riidanalaisena markkinointivuotena 82 milj. Italian liiraa (ITL) niiden italialaisten valmistajien osalta, joille oli myönnetty kiintiö, ja kantajien osuus tästä määrästä oli 76 milj. ITL. Perusasetuksen 46 artiklan nojalla sokeriteollisuudelle maksettu valtion tuki, jolla tämä raaka-aineen kustannusten nousu voitiin aikaisemmin korvata, on kantajien mukaan supistettu mitättömän pieneksi riidanalaisesta markkinointivuodesta lähtien (ks. sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ja tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotukeen sovellettavista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1010/86 muuttamisesta 24 päivänä huhtikuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1). Edellä mainittu kantajia rasittava hinnankorotus on noin 8,8 prosenttia niiden jalostuksesta saamasta katteesta. Kantajat ovat vahvistaneet suullisissa käsittelyissä, että juurikkaan kahden

minimihinnan välinen erotus vastaa kolmasosaa niiden operatiivisesta voitosta; tämä osuus on niiden mukaan paljon suurempi kuin juurikkaantuottajien osalta. Kantajat lisäävät, että sokerin hintajärjestelmässä määritettyä hintaa on korotettu 1.7.1994 lähtien painotettuna keskiarvona ilmaistuna vain 9 prosenttia ja että toisaalta polttoaineen kulutuskustannukset, jotka valmistajat maksavat Yhdysvaltain dollareina ja jotka muodostavat suuren osan niiden kokonaiskustannuksista, ovat vaihtokurssin muutosten vuoksi nousseet selvästi enemmän (20 %) kuin Italian yleinen inflaatio (6 %). Kantajien mukaan sellaisissa 20 vuoden ajan vuosittain tehdyissä alakohtaisissa sopimuksissa, joihin juurikasostoista tehtävissä sopimuksissa viitataan, määrätään, että juurikkaan myyjille maksettavat summat (eli jäännössumma, joka on maksamatta ennakkomaksujen suorittamisen jälkeen) on maksettava viimeistään markkinointivuoden joulukuun 31 päivään mennessä. Koska tämä käytäntö on vakiintunut, on kyseinen määräpäivä kantajien mukaan pysyvä, vaikkei sopimusta markkinointivuodelle 1995/1996 ole vielä tehty. Kantajat ovat kiistäneet suullisessa käsittelyssä neuvoston väitteet, jotka perustuvat siihen seikkaan, että muuntokurssi vahvistetaan tämän päivämäärän jälkeen. Tämän kurssin kehitystä ei voida sen luonteen vuoksi arvioida ennakolta eikä se johda välttämättä sokeriteollisuuden kannalta positiiviseen lopputulokseen. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien hyväksymiä pääasian kanteen 31.12.1995 jälkeen, kantajina olevien yhtiöiden pitäisi vaatia liikaa maksetun summan palauttamista yli 100 000:ltä juurikkaantuottajalta, joista monet toimittavat vain vähäisiä määriä eivätkä ne varmasti voi maksaa summia takaisin nopeasti ja vapaaehtoisesti. Kuitenkin oikeuskäytännön mukaan asianosainen voi kärsiä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa silloin, kun huomattavien summien takaisin saaminen on epävarmaa ilman lykkäämistä (asia 119/77 R, Nippon Seiko ym. v. neuvosto ja komissio, presidentin määräys 20.10.1977, Kok. 1977, s. 1867). Kantajien mukaan vastaavanlainen arviointi koskee kanteen kohteena olevaan säädökseen liittyvästä syrjivästä kohtelusta aiheutunutta vahinkoa (ks. tämän määräyksen 20 kohta).

- 24 Neuvosto katsoo, että todistustaakka kuuluu tässä asiassa kantajille (yhdistetyt asiat T-231/94 R, T-232/94 R ja T-234/94 R, *Transacciones Marítimas* ym. v. komissio, presidentin määräys 26.10.1994, Kok. 1994, s. II-885, 41 kohta; asia T-353/94 R, *Postbank* v. komissio, presidentin määräys 1.12.1994, Kok. 1994, s. II-1141, 30 kohta) ja se katsoo, etteivät kantajat ole näyttäneet toteen tilanteen kiireellisyyttä. Neuvosto toteaa, että koska markkinointivuotta 1995/1996 koskeva alakohtaisesta sopimuksesta neuvotellaan yhä, kantajat voivat toimia siten, että sopimuksessa olevaa maksupäivämäärää määrättäessä otetaan huomioon käsiteltävänä oleva riita tai sopimuksessa määrätään, että jäännössumma talletetaan

suljetuille pankkitileille tai että sopimuksessa määrätään juurikkaantuottajille velvollisuus asettaa pankkitakaus mahdollisesti liikaa maksetun summan palauttamisen varmistamiseksi. Asiaan liittyvät tosiseikat eroavat siis tosiseikoista, joista edellä mainitussa asiassa Nippon Seiko ym. vastaan neuvosto ja komissio annetussa määräyksessä oli kyse. Neuvosto toteaa tämän lisäksi, että määräpäivää 31.12.1995 ei voida missään tapauksessa pitää eräpäivänä juurikkaiden hintaa koskevan jäännössumman maksamiseksi. Neuvoston mukaan tämän tuotteen vähimmäishintaan sovellettava muuntokurssi tiedetään vasta heinäkuussa 1996 (ks. erityisesti yksityiskohtaisista säännöistä maatalouden muuntokurssin soveltamiseksi sokerialalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1713/93 1 artiklan 1 kohta, EYVL L 159, s. 94). Toisaalta markkinointivuoden 1995/1996 tuotantomaksut tiedetään vasta lokakuussa 1996; näiden maksujen perusteella määritetään se lopullinen jäännössumma, joka tämän markkinointivuoden juurikkaista maksetaan (ks. perusasetuksen 28 a artiklan 3 kohta ja 29 artiklan 2 kohta). Neuvosto toteaa kantajien väittämän vahingon arvioimisen osalta, että juurikkaiden hinnankorotuksesta vastaavat kuluttajat, koska myös Italiassa sovellettava interventiohintaa on korkeampi kuin muilla kuin alijäämäalueilla. Lisäksi Italian sokerimarkkinoilla perityt hinnat ovat neuvoston mukaan jopa interventiohintaa korkeampia. Samoin 76 milj. ITL:n suuruinen summa on suhteellisen vaatimaton, kun otetaan huomioon kantajien kasvanut liikevaihto, niiden edellä mainittu jalostuksesta saama kate ecuina ilmaistuna ja valkoisen sokerin hintajärjestelmässä määritetyn hinnan nousu liiroina ilmaistuna heinäkuusta 1994 lähtien (tämän määräyksen 22 kohta). Väitetty vahinko on neuvoston mukaan ainoastaan taloudellista eikä sitä tämän vuoksi voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavissa olevana, koska se voidaan korvata myöhemmin (asia C-358/90 R, Compagnia italiana alcool v. komissio, presidentin määräys 19.12.1990, Kok. 1990, s. I-4887, 26 kohta; asia T-185/94 R, Geotronics v. komissio, presidentin määräys 7.7.1994, Kok. 1994, s. II-519, 22 kohta). Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim päätättäisi kumota kanteen kohteena olevan säännöksen, kantajat eivät ole kuitenkaan näyttäneet toteen, ettei vahinkoa voida korvata kokonaan myöhemmin.

— Intressivertailu

Kantajat väittävät, että jos vaadittu täytöntöönpanon lykkääminen myönnetään, kenellekään ei aiheudu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

- 26 Neuvoston mukaan kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykkäminen loukkaisi vakavasti yhteisön ja juurikkaantuottajien etuja. Neuvosto katsoo, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää pääasian kanteen, Italiassa sovellettavan johdetun interventiohinnan väliaikainen poistaminen vaikuttaa haitallisesti perusasetuksessa säädetyn interventiohintajärjestelmän vakauteen. Juurikkaan hintojen äkillinen pudotus voi loukata vakavasti juurikkaantuottajien etuja. Koska vaadituilla välitoimilla voi olla vakavia vaikutuksia sellaisten kolmansien oikeuksiin ja etuihin, jotka eivät ole riidan asianosaisia ja joita ei ole tämän vuoksi voitu kuulla, kuten on näiden tuottajien laita, tällaiset välitoimet ovat perusteltuja ainoastaan jos osoittautuisi, että ilman näitä toimia kantajat joutuisivat tilanteeseen, jossa niiden olemassaoloa uhattaisiin (asia T-88/94 R, *Société commerciale des potasses et de l'azote ja Entreprise minière et chimique v. komissio, presidentin määräys 10.5.1994, Kok. 1994, s. II-263, 44 kohta*). Neuvoston mukaan kantajat eivät ole esittäneet käsiteltävänä olevassa asiassa sellaisia seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että niitä uhkaisi tällainen vaara, jos niiden esittämä vaatimus hylättäisiin.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

— Pääasian kanteen ilmeistä tutkimatta jättämistä koskeva väite

- 27 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei pidä tutkia välitoimimenettelyssä, vaan niistä on päätettävä pääasian kanteen käsittelyn yhteydessä, paitsi jos on ilmeistä, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat. Tutkittavaksi ottamisen edellytysten ratkaisemisella välitoimimenettelyssä, silloin kun asiaa ei ole selvästi jätettävä tutkimatta, saattaisi olla vaikutuksia pääasiaan (ks. erityisesti asia 221/86 R, *Groupe des droites européennes, presidentin määräys 16.10.1986, Kok. 1986, s. 2969* ja asia C-117/91 R, *Bosman v. komissio, presidentin määräys 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3353*; ja yhdistetyt asiat T-10/92 R, T-11/92 R, T-12/92 R, T-14/92 R ja T-15/92 R, *Cimenteries CBR ym. v. komissio, määräys 23.3.1992, Kok. 1992, s. II-1571, 44 ja 54 kohta*; asia T-96/92 R, *CCE de la Société générale des grandes sources ym. v. komissio, määräys 15.12.1992, Kok. 1992, s. II-2579, 31—35 kohta*; T-2/95 R, *asia Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, määräys 24.2.1995, Kok. 1995, s. II-485, 24 kohta*).

- 28 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on tämän vuoksi tutkittava, onko pääasian kanne, jossa vaaditaan asetuksen N:o 1534/95 1 artiklan f kohdan kumoamista, ilmeisesti jätettävä tutkimatta, niin kuin neuvosto väittää.
- 29 Perustamissopimuksen 173 artiklan 4 kohdan mukaisesti luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen päätöksestä, joka on annettu asetuksena vain, jos se koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen. Oikeuskäytännön mukaan säädöksen normatiivisuus, sikäli kuin säädös koskee taloudellisia toimijoita yleisesti, ei estä sitä, että se voi koskea erikseen joitain näistä. Jotta yhteisön toimielimen antaman yleisesti sovellettavan säädöksen voidaan katsoa koskevan toimijoita erikseen, sillä on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan tiettyjen, niille luonteenomaisten seikkojen tai sellaisen olemassa olevan tilanteen takia, joka erottaa toimijat kaikista muista (ks. erityisesti em. asia Plaumann v. komissio, tuomion s. 223; asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19—22 kohta). Erityisesti yhteisöjen tuomioistuimet ovat todenneet, että kyseisellä toimielimellä on velvollisuus asiaan soveltuvien sääntöjen nojalla ottaa huomioon säädöstä antaessaan sen vaikutukset tiettyihin taloudellisiin toimijoihin ja tämä seikka yksilöi nämä toimijat (ks. em. asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 19—21 kohta ja asia Sofrimport v. komissio, tuomion 10—13 kohta; yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 64—78 kohta, Kok. 1995, s. II-2305).
- 30 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on todettava, että perusteellinen tutkimus olisi tarpeellinen sen selvittämiseksi, oliko neuvostolla oikeus, niin kuin se väittää oikeudenkäyntiväitteensä tueksi, vahvistaessaan riidanalaista johdettua interventiohintaa perustella se pelkästään Italian sokerialan markkinoilla vallitsevan objektiivisen tilanteen perusteella, ottamatta huomioon Italian sokerinvalmistajien erityistä asemaa. Välitomista päättävä tuomioistuin ei voi ratkaista, pitikö markkinoiden

rakennetta selvitetessä yhteisön asiaan soveltuvien sääntöjen perusteella ottaa huomioon muiden seikkojen ohella kantajien tilanne, kun kantajilla oli hallussaan 92 prosenttia Italialle myönnettyistä sokerin tuotantokiintiöistä.

- 31 Samoin on todettava, että 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun, kanteen kohteena olevan asetuksen 1 artiklan f kohdassa vahvistetaan valkoisen sokerin johdettu interventiohinta markkinointivuodeksi 1995/1996, joka alkoi 1.7.1995, ja se nostaa sellaisia tässä maassa sovellettavia juurikkaiden toimituksia koskevia minimihintoja, joista on määrätty kasvatussopimuksissa; kantajien välitoimia koskevasta hakemuksesta (3 kohta) käy myös ilmi, että kasvatussopimuksia tehtäessä juurikkaantuotajien ja sokerinvalmistajien välillä on otettu huomioon sokerin markkinointivuoden tuotantorytmi ja sopimukset on tehty saman vuoden helmikuussa. Perusasetuksen 5 artiklan 3 kohdasta käy ilmi, että tämä korotettu määrä vastaa kyseisen alueen johdetun interventiohinnan ja interventiohinnan välistä erotusta kerrottuna kertoimella 1,30. Sen selvittäminen, velvoittiko asiaan soveltuva yhteisön säännöstö neuvostoa ottamaan huomioon nämä sopimukset sen antaessa edellä mainittuun asetuksen N:o 1534/95 sisältyvän riidanalaisen säännöksen, vaatisi samoin syvempää tutkimista, johon välitoimista päättävä tuomioistuin ei voi ryhtyä.
- 32 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella, ja rajoittamatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksentekoa sen tutkiessa pääasiaa, välitoimista päättävä tuomioistuin ei voi päättää asian käsittelyn tässä vaiheessa, että pääasian kanne, jossa vaaditaan asetuksen N:o 1534/95 1 artiklan f kohdan kumoamista, olisi ilmeisesti jätettävä tutkimatta. Tämän vuoksi välitoimia koskevaa hakemusta ei voida hylätä tällä perusteella.

— Kiireellisyys

- 33 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimea koskevan hakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sillä perusteella, minkälainen tarve on antaa väliaikais määräys, jotta välttyttäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutumiselta välitoimea

hakevalle asianosaiselle. Tämän asianosaisen tehtävänä on näyttää toteen, ettei pääasian ratkaisua voida odottaa ilman, että siitä aiheutuu tälle asianosaiselle vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (em. asia Atlantic Container v. komissio, määräyksen 50 kohta).

- 34 Käsiteltävänä olevassa asiassa vahinko, jota kantajat väittävät aiheutuvan kanteen kohteena olevan säännöksen täytäntöönpanemisesta, muodostuu kahdesta tekijästä. Toisaalta siitä, että juurikkaantuottajille maksettujen summien takaisin saaminen siinä tapauksessa, että tämä säännös kumotaan, on epätodennäköistä, kun otetaan huomioon näiden tuottajien suuri lukumäärä ja siitä, että monet heistä ovat toimitaneet vain vähäisiä määriä, ja toisaalta siitä, että riitautetun säännösten aiheuttamasta syrjivästä kohtelusta aiheutuu kantajille vakavaa vahinkoa.
- 35 Aiheettomasti maksettujen summien takaisin saamisen väitetyn epätodennäköisyyden osalta on todettava, ettei tämä riski ole riittävän todellinen, jotta sillä voitaisiin perustella täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus.
- 36 Kantajat ovat todenneet välitoimia koskevassa hakemuksessaan ja vahvistaneet suullisessa käsittelyssä, että alakohtaisesta sopimuksesta, joka koskee muun muassa sokeriteollisuuden näiden summien maksamista, neuvotellaan yhä. Näiden neuvotteluiden yksi osa koskee juuri sitä, että kantajat ovat riitauttaneet Italialle vahvistetun johdetun interventiohinnan, ja tästä johtuen myös vastaavan minimihinnan soveltamisen juurikkaisiin.
- 37 Tämän vuoksi eräpäivää ja muita kyseiseen jäännössumman maksuun liittyviä yksityiskohtia ei voida pitää vahvistettuina eikä edes riittävällä todennäköisyydellä ennakoitavissa olevina.

- 38 Kantajat ovat tosin suullisessa käsittelyssä todenneet, että tästä asiasta neuvoteltiin tiiviisti kyseisten kahden toimijoiden ryhmän edustajien välillä. Kantajat ovat myös todenneet, että 31.12.1995 jälkeen alakohtaisen sopimuksen puuttuessa on vaarana, että kantajat velvoitetaan maksamaan riidanalaiset summat, koska kansalliset tuomioistuimet todennäköisesti ottavat huomioon lukuisien edellisiltä markkinointivuosilta olevien sopimusten asiaan liittyvät määräykset ja pitävät tätä päivämäärää eräpäivänä.
- 39 Välitoimista päättävällä tuomioistuimella ei kuitenkaan ole tiedossaan sellaisia seikkoja, joiden perusteella se voisi sulkea pois sellaisen mahdollisuuden, että aloite-
tuissa neuvotteluissa päästään päivämäärän tai muiden maksamiseen liittyvien yksityiskohtien osalta yksimieliseen ratkaisuun ennen tätä päivämäärää, jolloin kantajat välttyvät siltä väittämältään vaaralta, etteivät ne voi saada takaisin aiheettomasti maksettuja summia. Nämä neuvottelut mahdollistavat myös juurikkaantuottajien etujen valvomisen siinä tapauksessa, että pääasian kanne hylättäisiin; välitoimista päättävän tuomioistuimen on otettava nämä edut joka tapauksessa huomioon (ks. asia 92/78 R, Simmenthal v. komissio, presidentin määräys 22.5.1978, Kok. 1978, s. 1129, 8, 9, 18 ja 19 kohta).
- 40 Missään tapauksessa kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että riidanalaisten summien maksamisesta 31.12.1995 aiheutuisi niille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa siksi, että niitä olisi vaikea saada myöhemmin takaisin.
- 41 Kantajat eivät ole selvittäneet, miksi juurikkaantuottajien tai ainakin suuren osan näistä ei tarvitsisi noudattaa viipymättä vaatimusta maksaa summat takaisin soke-
riteollisuudelle siinä tapauksessa, että kanteen kohteena oleva säännös kumottaisiin, jolloin oikeudellinen tilanne olisi selkeä. Toisaalta se, että kantajien pitäisi kerätä kyseiset summat suurelta toimijaryhmältä ei vaikuta ilmeisen mahdottomalta tehtävältä, erityisesti kun otetaan huomioon niiden jatkuvat liikesuhteet juurikkaantuottajiin. Kantajat eivät ole esittäneet sellaisia erityisiä seikkoja, joiden vuoksi aiheettomasti maksettujen summien takaisin perimisen vaikeudesta aiheutuvaa

vahinkoa voitaisiin pitää todennäköisenä. Tästä seuraa, että vahingon aiheutuminen on sattumanvaraista ja epävarmaa. Lisäksi kantajat ovat myöntäneet suullisessa käsittelyssä, ainakin epäsuorasti, että on mahdollista, että juurikkaiden minimihintaan sovellettavan lopullisen muuntokurssin vahvistaminen markkinointivuoden lopussa johtaa kantajille suosiolliseen lopputulokseen verrattuna juurikkaantuottajiin. Tällaisessa asiaan soveltuvien yhteisön oikeussääntöjen mukaisessa markkinajärjestelyn toimintaan liittyvässä tapauksessa kantajilla olisi edessään maksuvelvollisuus.

42 Vaikka otaksuttaisiin, että riidanalaisen summan saaminen takaisin juurikkaantuottajilta kokonaan tai osittain voisi osoittautua mahdottomaksi tai erityisen vaikeaksi, ja että tämän vuoksi summa, jota ei ole voitu periä, voisi aiheuttaa kantajille vahinkoa, ei kuitenkaan ole näytetty toteen, että tämä mahdollinen vahinko olisi niin vakavaa, että se oikeuttaisi asetukseen N:o 1534/95 sisältyvän, kanteen kohteena olevan säännöksen täytäntöönpanon lykkäämisen. On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti puhdasta varallisuusvahinkoa ei voida poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavissa olevana, koska vahinko voidaan myöhemmin korvata (ks. asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, presidentin määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta; em. asia Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, määräyksen 28 kohta). Näitä periaatteita soveltamalla tässä asiassa vaadittu täytäntöönpanon lykkääminen olisi perusteltua ainoastaan, jos ilman lykkäämistä kantajat joutuisivat tilanteeseen, joka saattaisi uhata niiden olemassaoloa tai muuttaa korjaamattomasti niiden markkinaosuutta.

43 Kantajat ovat esittäneet niiden toiminnalle aiheutuneesta vahingosta tietoja, joiden perusteella ei voida olla varmoja, että kanteen kohteena oleva säädös voisi aiheuttaa näille näin vakavaa vahinkoa. Molempien asianosaisten yhtäpitävistä huomautuksista voidaan päätellä, että kantajille aiheutuva suurin mahdollinen vahinko siinä tapauksessa, että pääasian kumoamiskanne hyväksyttäisiin ja että kaikki juurikkaantuottajat, joille maksetaan ecuina, jättäisivät maksamatta takaisin aiheuttomasti maksetut summat, vastaisi 8,8 prosenttia kantajien jalostuksesta saamasta katteesta

— mikä vastaa kulujen ja sokerin valmistuksesta saatujen tulojen välistä erotusta —
 ecuina ilmaistuna. Kantajat eivät ole esittäneet sellaisia seikkoja, joiden perusteella
 voitaisiin vakuuttua siitä, että tällainen vahinko häittäisi niiden elinkelpoisuutta tai
 muuttaisi korjaamattomasti niiden markkinaosuutta.

- 44 Tästä seuraa, että vaikka kantajat väittävät, että on vaikeaa saada takaisin juurik-
 kaantuottajille aiheuttomasti maksetut summat, kiireellisyyttä koskeva edellytys ei
 täyty.
- 45 Sama pätee niiden vahinkojen osalta, jotka kantajien mukaan liittyvät pääasian kan-
 teessa tarkemmin selostettuun syrjivään kohteluun. Tämän osalta riittää kun tode-
 taan, että nämä vahingot koskevat tulonmenetystä, joka voidaan korvata kokonaan
 kanteen kohteena olevan säädöksen kumoamisen jälkeen, ja että tämän vuoksi
 kyseessä on puhdas varallisuusvahinko, joka voidaan korjata.
- 46 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että koska kiireellisyyttä koskeva edellytys
 ei täyty minkään kantajien esittämän vahingon osalta, nyt käsiteltävänä oleva hake-
 mus on hylättävä, ilman että on tarpeen tutkia muita tähän hakemukseen liittyviä
 edellytyksiä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään pääasian yhteydessä.

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä marraskuuta 1995.

H. Jung

kirjaaja

A. Saggio

presidentti